

[Kofod-Svendsen]

at man med øget udbudslicitation i størrelsesordenen 500 mio. kr. regner med at få en besparelse ind på 50 mio. kr. Det er et besparelsesforslag, som Kristeligt Folkeparti har stillet.

Fremskridtspartiet talte om Kristeligt Folkepartis soldetur. Jeg vil gerne her sige, at vi ikke bruger flere penge, end vi først har skaffet til veje. Det er væsentligt for os, at vi ikke stiller udgiftskrævende forslag, uden at vi også foreslår en finansiering af dem. Vi er da glade for, at Fremskridtspartiet er med på f.eks. besparelser på kantineområdet, men der er altså også andre end Kristeligt Folkeparti, der er med på dette besparelsesforslag – det er både regeringen og CD også. Vi stiller altså ikke blot besparelsesforslag; vi sikrer altså også, at de bliver gennemført, og når vi anviser nogle småforbedringer hist og her – det skal jeg komme ind på senere – har vi altså skaffet pengene først. Her er de 50 mio. kr.

Hvad angår privatisering, ønsker vi ikke, at man tolker denne glose så snævert som det at sælge nogle bygninger eller lade noget gå over på aktier. I spørgsmålet om de selvejende institutioner vil vi pege på, at der sker det, jeg vil kalde en kommunalisering og en amtskommunalisering. Vi har en tradition for, at der på daginstitutionsområdet, på hele området fra vugge til grav, er en række private, selvejende institutioner – flere er vokset frem ud fra bestemte grundholdninger – som efter vores opfattelse gør en fremragende indsats. Medmenneskeligt viser de en omsorg og en forståelse for den enkelte og den enkeltes situation, som jeg tror kan være inspirerende for den offentlige sektor. Der sker i øjeblikket det, at nogle af disse private, selvejende institutioner afgår ved døden, og andre er inde i en tilbagegangslinie. Derfor er de forøgede muligheder for dem nok så vigtigt for os, når vi drøfter begrebet privatisering. Det vil vi gerne understrege både under denne debat og under de forhandlinger, vi skal i gang med under temaet »privatisering«. Vi er glade for, at det er kommet med i aftalen, men vi opfatter det altså lidt bredere end blot som et spørgsmål om at sælge det ene eller andet.

Vi er også enige i, at den offentlige sektor skal slankes, men ikke lineært. I den forbindelse har vi bemærket, at regeringen har opfanget det signal, vi tidligere afsendte om, at der ikke må ske besparelser på politiets område.

Vi forstår også, at regeringen er positiv over for CD's konstruktive ændringsforslag om udvidelser for toldvæsenet. Vi forstår også, at de rumlerier, der var om, at man ikke skulle have så mange sagsbehandlinger til at forberede ulandsprojekterne, er bragt til tavshed. Når vi øger ulandsbevillingerne, må vi altså også sikre os, at de enkelte bistandsprojekter bliver forbedret bedst muligt. Det er både til gavn for lande i den tredje verden og ansvarligt over for de danske skatteydere.

Kristeligt Folkeparti har også stillet andre besparelsesforslag. Vi har foreslået en øget brugerbetaling for den hobbyprægede fritidsvoksenundervisning – jeg understreger den hobbyprægede – hvor der vil blive tale om ca. 25 mio. kr., medens forslaget om kantinebesparelser er på ca. 50 mio. kr. Det er de største besparelsesforslag.

Endvidere ønsker vi ligesom Fremskridtspartiet brugerbetaling for raske mennesker, der bruger sundhedssektoren. Det er der endnu ikke flertal for, men jeg tror, at der på et senere tidspunkt vil blive flertal for i hvert fald dele af de forslag, vi har stillet under bemærkningerne.

Der er et besparelsesforslag, som jeg især vil spørge socialministeren hvorfor vi ikke har kunnet få regeringens opbakning bag, og det er forslaget om besparelser på tobaksområdet. For når vi skal spare på kontanthjælpen, når vi skal spare på den varige hjemmehjælp, og når vi har fået at vide, at vi ikke må fylde os for meget med medicin, synes vi heller ikke, at det offentlige skal bruge penge på indkøb af tobak. Jeg vil gerne gøre regeringen opmærksom på, at det ikke er et forbudsforslag, men er et godt liberalt forslag – man kan jo betale selv, vil jeg også sige til udenrigsministeren. Man må ryge alt det, man vil, men når vi skal spare på en række områder, hvorfor kan vi så ikke spare her? Specielt vil jeg sige til socialministeren, at det jo ikke er et forbudsforslag med nogle bureaukratiske regler om, hvor man må ryge, og hvor man ikke må ryge, som kræver en masse ressourcer. Det er et regulært besparelsesforslag, som der er sundhedspolitik i, og derfor vil jeg gerne høre den socialpolitiske begrundelse for ikke at ville spare på dette område.

Endvidere har vi stillet en række delforslag, hvor vi gerne vil præge udviklingen, og vi er glade for, at vi allerede har fået tilslutning til flere af dem. Der har været megen debat om